

عنوان مقاله:

تبیین معجزه و دعا در چهارچوب تعبیر کپنهاگی و بوهمی از مکانیک کوانتومی

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 52، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مهدی لطفی زاده - استادیار گروه فیزیک، دانشگاه ارومیه

عباس یزدانی - دانشیار گروه فلسفه دین، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

با مفروض گرفتن امکان وقوع معجزه، استجابات دعا و اعمال خارق عادت دیگر، این پرسش اساسی مطرح می شود که چگونه می توان این قبیل وقایع را به نحو طبیعی تبیین کرد؟ به بیان دیگر، چگونه می توان تصرف و مداخله مستقیم خداوند در انجام چنین اموری را تبیین کرد؟ پاسخ های مختلفی از سوی فلاسفه، متکلمان و اندیشمندان علوم تجربی به پرسش های بالا داده شده است. هدف پژوهش حاضر تبیین نحوه تصرف خداوند در معجزات و دعا با بهره جستن از تئوری کوانتومی است. ادعای این پژوهش این است که می توان نحوه تاثیرگذاری و تصرف خداوند در افعال بسیار خاص مانند معجزه و دعا را در چهارچوب تعبیر کپنهاگی و بوهمی از نظریه کوانتومی تبیین کرد، به این صورت که در چهارچوب تعبیر کپنهاگی و با پذیرفتن نقش آگاهی به عنوان رماننده توابع موج، فعل خداوند در طبیعت از طریق آگاهی کوانتومی غیرموضعی انجام می گیرد و می تواند آن ها را در جهت مطلوب تغییر دهد. همچنین، خداوند در چهارچوب تعبیر بوهمی، از طریق کنترل متغیرهای پنهان که متغیرهای سطح زیرکوانتومی هستند و با تغییر آرایش این متغیرها در سطح نظم مستتر، تغییر موردنظر را در سطح کوانتومی و سپس در سطح ماکروسکوپی طبیعت به وجود می آورد. مهم ترین نتیجه پژوهش این است که هر دو تعبیر کپنهاگی و بوهمی که رایج ترین تعبیر مکانیک کوانتومی هستند، می توانند تبیینی قانع کننده از نحوه تاثیرگذاری خداوند در طبیعت در افعال خاصی مانند معجزه و دعا ارائه دهند.

کلمات کلیدی:

معجزه، دعا، تئوری کوانتومی، تعبیر کپنهاگی، تعبیر بوهمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888989>

